

Oglasnik

lavantinske škofije.

Vsebina: 54. Praznik Gospoda našega Jezusa Kristusa Kralja. — 55. Sacrae Congregationis Rituum solutio dubiorum circa generis humani consecrationem Sacratissimo Cordi Jesu. — 56. Osebná naznanila.

54.

Praznik Gospoda našega Jezusa Kristusa Kralja.

Sveti Oče Pij XI. so z okrožnico z dne 11. decembra 1925 (Oglasnik 1926, št. II, str. 9—18) vpostavili nov praznik Gospoda našega Jezusa Kristusa Kralja, ki naj se po vsem svetu obhaja vsako leto zadnjo nedeljo meseca oktobra, to je nedeljo pred praznikom Vseh svetnikov. Ta praznik je praznik prve vrste in naj se vedno slovesno obhaja kakor drugi prazniki Gospodovi prve vrste, zlasti naj se ta praznik prav slovesno obhaja letos prvič v nedeljo 31. oktobra. V ta namen se dajo naslednja naročila:

1. Dušni pastirji naj oznanijo ta praznik že v nedeljo poprej in kratko pojasnijo pomen praznika. K proslavi praznika naj se s pridiznice povabijo vsi verniki, tudi šolska mladina, cerkvena društva in zastopstva občin.

2. Na praznik naj bo pridiga, ki vernikom predstavi Kristusa kot Kralja in razloži pomen novega praznika. Snov za pridigo nudi v izobilni meri omenjena okrožnica. Prav dobro bo služil pridigarjem tudi postni pastirski list z dne 14. jan. 1900, objavljen v Cerkvenem zaukazniku lav. šk. I. 1900, št. II, in v knjigi: Dr. Mihael Napotnik, Pastirski listi. V Mariboru, 1907. Str. 402 do 431. Najnovejše razprave in pridige za ta praznik se dobijo pri Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. (Inserat v »Slovincu« št. 237 z dne 16. okt. 1926, str. 8).

3. Ob sklepu vsake redne predpoldanske službe božje naj se letos in tako prihodnjč vsako leto pred izpostavljenim svetim Rešnjim Telesom moli »Posvetitev presv. Srcu Jezusovemu«, objavljena v Oglasniku 1925, št. IX. odst. 51, in po tej molitvi se vsled rešitve kongregacije za obrede z dne 28. aprila 1926 molijo litanije presv. Srca Jezusovega.

Označena posvetilna molitev se odslej moli tudi na praznik presv. Srca Jezusovega.

Nekaj osnovnih misli za pridige na praznik Kristusa Kralja.

(Številke v oklepju značijo stran dotične okrožnice v Oglasniku.)

Jezus Kristus je središče človeške in svetovne zgodovine, Kristus je Kralj vseh časov. Sveti Oče Pij XI. so kot krono svetega leta vpostavili praznik Gospoda našega Jezusa Kristusa Kralja (9, 10). Naša dolžnost je in koristno za nas, da pripoznamo Kristusa za svojega Kralja in ga počastimo.

I. Kristus Kralj.

Jezus Kristus je naš Kralj ne le, ker je Bog, ne le vsled prirojene pravice, ampak tudi vsled pridobljene pravice kot včlovečeni Sin božji. Jezus je naš Kralj kot Bog in človek. Jezus ima kraljevsko oblast zaradi čudežnega zedinjenja božje in človeške narave v eni božji osebi; zato mu morata biti pokorna nebo in zemlja, ker ima kot Bog in človek oblast nad vsemi stvarmi. Kristus pa si je pridobil kraljevsko oblast tudi z delom odrešenja. Jezusova lastnina smo, ker je nas odkupil s svojo dragoceno krvjo.

To resnico nam potrjuje sveto pismo in nauk svete Cerkve (11, 12).

Kristus ima popolno kraljevo oblast: zakonodajno, sodno in izvršilno (12).

Kraljeva oblast Kristusova obsega vse ljudi, tudi one, ki še nimajo krščanske vere, ali ki živijo v zmotah in krivih verah. Vse je ustvaril Bog in za vse je Jezus svojo rešnjo kri prelil. Zato so vsi njegovi, četudi njegove kraljevske oblasti ne priznavajo, ali sploh ne poznajo (13).

V spomin na Kristusa Kralja so se leta 1900 postavili v vseh župnijskih cerkvah spominski križi z napisom: Christus Deus — homo vivit, regnat, imperat.

II. Kristusovo kraljestvo.

Vse se mi je izročilo od mojega Očeta (Mat. 11, 27), vsa oblast v nebesih in na zemlji (Mat. 28, 18). Kraljestvo Kristusovo obsega ves svet. Njegova je zemlja z vsem bogastvom, njegove so moči narave, njegova je moč in oblast ljudstev in narodov; pa zemeljsko moč in oblast prepušča ljudem, ki so mu odgovorni kot Bogu in Odrešeniku.

Njegovo kraljestvo ni od tega sveta (Jan. 18, 36). Njegovo kraljestvo je duhovno in se tiče duhovnih stvari. Njegovo kraljestvo je nebeško in zemeljsko. Njegovo kraljestvo na zemlji je edinozveličavna Cerkev, ki jo živi in vlada Kristus kot glava, kot kralj. V njej so zbrana vsa zasluženja odrešenja; na njenih altarjih se daruje daritev nove zaveze, katere dar in mašnik je sam Jezus Kristus; po njej se delijo v svetih zakramentih vse milosti, v njej in po njej se oznanjujejo božji nauki in božje zapovedi po naročilu Kristusovem, v njej in po njej vlada namestnik Kristusov, rimski papež. Cerkev, nepremagljiva po obljubi Kristusovi, naj vodi vse ljudi k zveličanju, vodi v večno kraljestvo Kristusovo v nebesih (13).

III. Dolžnosti do Kristusa Kralja.

Jezusu Kristusu Kralju morajo biti pokorni vsi ljudje, njegova oblast obsega vsega človeka, dušo in telo, nič ni izvzeto njegovi oblasti. Potrebno je, da Kristus kraljuje našemu razumu kot večna Resnica, naši volji po svojih zapovedih, našemu srcu po božji ljubezni (10, 18). In ker človek ni bitje zase, ampak je družabno bitje, ki se po naravnem nagnjenju veže v družine in države, zato je Kristus kralj tudi nad družinami in državami, ves človeški rod je v oblasti Kristusovi. Vladarji narodov, države in družine so kakor posamezni ljudje dolžni dajati Kristusu dokaze spoštovanja in pokorščine. Le Kristus Kralj je posameznim državljanom in državam začetnik blaginje in sreče, priznanje Kristusovega kraljestva bo prineslo vsej človeški družbi pravično prostost, red in varnost, slovo in mir (13, 14).

Človeštvo pa se odvraca od Kristusa Kralja. Premnogo ljudi je odstranilo Jezusa Kristusa in njegovo najsvetejšo postavo iz svojega zasebnega, pa tudi iz družinskega in javnega življenja. Ustvarja se javno mnenje, ki hoče človeštvo voditi brez Kristusa; da celo proti Kristusu in njegovi Cerkvi, vse božje in nadnaravno naj izgine iz javnega življenja (laicizem). To je glavni

vzrok nesreč, ki stiskajo in tepejo človeški rod. Ne bo miru trajnega med narodi, dokler se bodo države branile priznati nad seboj gospostvo Kristusa Kralja (15, 16; okrožnica Ubi arcano. Lav. šk. ur. l. 1923, št. II).

IV. Pomen in korist novega praznika.

Glavni namen novega praznika je, vzbuditi in čimbolj razširiti spoznanje in priznanje kraljevskega dostojanstva Zveličarjevega in zbrati v katoliškem svetu nove sile proti razkristjanjenju človeške družbe in modernega (novodobnega) življenja, zaježiti zmotno prizadevanje, iz vsega življenja odstraniti vpliv Cerkve in sploh vere v Boga, zabraniti odpad od Kristusa (14, 15, 16).

Novi praznik bo vedni opomin, da je Kristus kralj posameznih ljudi in človeške družbe, opominjal bo države in vladarje, da je vsaka oblast od Boga (Rim. 13, 1), da jih veže dolžnost, Kristusu izkazovati javno čiščenje in se mu pokoriti, vzbujal bo misel na poslednjo sodbo, ko bo nastopil Kristus Kralj kot Sodnik vsega sveta (18). Kristus je Bog, Odrašenik in Kralj vseh in povsod, zato njegovi veri in zapovedim spoštovanje in upoštevanje povsod, v družini, občini, šoli, med narodi, v državah itd.!

Praznik Kristusa Kralja bo oznanjal, da mora Cerkev, ki jo je Jezus Kristus ustanovil kot popolno družbo, zahtevati po svojem pravu popolno prostost in neodvisnost od svetne oblasti (17, 18).

Obhajajmo vneto in slovesno ta praznik! S skupno posvetilno molitvijo hočemo dati Kristusu Kralju, njegovemu presvetemu Srcu zadoščenje za vso brezbožnost, za vsa preziranja in žaljenja posameznikov in družb, hočemo po svojih močeh skrbeti in se truditi, da zavlada Kristus Kralj v srcu vseh, da se spoštuje Kristus Kralj tudi v javnem življenju.

D o d a t e k. Direktorij za zadnjo nedeljo meseca oktobra t. l.

Die 30. Oct. — Vesp. de sequ. (ppr. lc. in fol. sep.) com. sequ. Dom. (Ant. Vidi Dominum) Compl. Dom.

Die 31. Oct. Dom. 23. p. Pent. et 1. Nov. Festum D. N. Jesu Christi Regis, dupl. 1. cl. (fest. Ep.). c. a. Off. ppr. nov. 9. L. hom. et com. Dom. in L. et M. Appl p. pop. Gl. Cr. Praef. ppr. ult. Ev. Dom. — In 2. Vesp. (ppr. lc.) com sequ. (ppr. l.) et Dom. Compl. Dom.

55.

Sacrae Congregationis Rituum

solutio dubiorum circa generis humani consecrationem Sacratissimo Cordi Iesu.¹

Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione proponuntur:

Pius Papa X s. m. per Decretum generale Sacrae Congregationis Indulgentiarum, diei 22 augusti 1906, mandavit, ut singulis annis, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, in omnibus parochialibus templis, nec non in illis in quibus idem festum agitur, coram Sanctissimo Sacramento publicae adorationi exposito, formula Consecrationis generis humani Sacratissimo Cordi Jesu recitaretur, additis Litanis in honorem eiusdem Sacratissimi Cordis.

Sanctissimus autem Dominus noster Pius Papa XI per Litteras Encyclicas »Quas primas«, diei 11 decembris 1925, praecepit, ut postremo mensis octobris dominico die, in festo scilicet Domini nostri Jesu Christi

¹ Acta Apost. Sedis 1926, Num. 7, pag. 319 sq.

Regis, generis humani Consecratio Sacratissimo Cordi Jesu quotannis renovetur, quam Pius Papa X s. m. singulis annis iterari iusserat, adhibita tamen Consecrationis formula, quam Sacra Rituum Congregatio per Epistolam diei 17 octobris 1925 ad Ordinarios transmisit, ut die 31 decembris eiusdem anni recitaretur.

Hinc quaeritur:

I. An etiam in festo Sacratissimi Cordis Jesu peragenda sit consecratio generis humani, et in casu affirmativo quaenam formula adhibenda sit?

II. An in festo Domini nostri Jesu Christi Regis, praeter Consecrationis formulam, recitandae sint Litaniae de Sacro Corde Jesu?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. Quoad primam partem: Ad libitum; quoad secundam partem: adhibenda est formula per Epistolam diei 17 octobris 1925 ab hac Sacra Congregatione ad Ordinarios transmissa.

Ad II. Affirmative.

Atque, approbante SSmo Domino Nostro Pio Papa XI, ita rescripsit atque declaravit. Die 28 aprilis 1926.

†A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

Angelus Mariani, Secretarius.

56.

Osebna naznanila.

Imenovanja. Spiritual tukajšnjega bogoslovnega semenišča g. Martin Avšič je bil imenovan za škofijskega zastopnika ali voditelja »Apostolstva molitve« (15. septembra 1926). Bogoslovni profesor titl. g. dr. Jožef Somrek in veroučitelj na drž. moškem učiteljsku v Mariboru g. Pavel Zivortnik sta bila imenovana za šk. komisarja in izpraševalca za izpit pomožnega poučevanja veronauka na osnovnih šolah pri izpraševalni komisiji za osnovne in njim sorodne šole v Mariboru (20. septembra 1926).

Umeščen je bil frančiškan o. Dionizij Dušej kot župnijski upravitelj pri Sv. Trojici v Slov. goricah (1. oktobra 1926).

V lavantinsko škofijo je bil sprejet duhovnik krške škofije g. Pavel Gril, tč. I. kapelan pri Sv. Mihaelu blizu Šoštanja (17. septembra 1926).

Dovolilo se je g. Francu Hrastelj, uredniku pri katol. tiskovnem društvu v Mariboru, da se pridruži vodstvu tiskarne sv. Cirila v Mariboru (z 29. sept. 1926).

Postavljena sta bila gg.: Alojzij Pirš, kapelan v Ormožu, za provizorja ravnostam (19. septembra 1926) in Anton Medved, kapelan v Dramljah, za provizorja župnije Sv. Marjeta pri Rimskih toplicah (8. oktobra 1926).

Nastavljen je bil frančiškan o. Ciril Bračko kot kapelan pri Sv. Mariji v Mariboru (1. oktobra 1926).

V stalni pokoj so stopili gospodje: Deficient Simon Šimonc, tč. na Ljubnem (s 23. julijem 1926); Franc Lekše, župnik v Lučah (s 1. avgustom 1926), Miroslav Kukovič, župnik na Dobrni, pa se je z 28. septembrom 1926 naselil v hiralnici v Vojniku.

Začasno prazno ostane mesto kapelana v Dramljah in v Ormožu.

Umrli je gospod Franc Trop, župnik pri Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah, dne 7. oktobra 1926, v 56. letu starosti. R. I. P.!

Lavantinski škofijski ordinariat v Mariboru,

dne 18. oktobra 1926.